

# Kastanjes uit het vuur



Eigenlijk was ik min of meer in de veronderstelling dat we het moede hoofd al gebogen hadden voor deze ziekte

Het was alweer even geleden, maar in deze uitgave weer uitgebreid aandacht voor kastanjabloedingsziekte. Waarschijnlijk zijn er weinig boomziektes die zo veel aandacht en exposure hebben gehad als deze ziekte. Allereerst natuurlijk omdat de kastanje traditioneel een van de succesvolste bomen was voor onze steden en dorpen. Eigenlijk was ik min of meer in de veronderstelling dat we het moede hoofd al gebogen hadden voor deze ziekte, maar het laatste jaar zijn er overal initiatieven en initiatiefjes opgestaan om toch iets te doen aan de aantasting. Veel van deze methodes lijken verdacht veel op methodes die in het verleden al zijn afgevoerd, omdat een wetenschappelijk bewijs niet voorhanden bleek. Het is en blijft het oude verhaal: op het moment dat er een nieuwe ziekte de kop opsteekt, is er geld te verdienen.

**Het probleem hierbij is dat goed wetenschappelijk onderzoek heel veel geld kost, en wanneer je als uitvindende partij je eigen positieve effect moet gaan onderzoeken, is het wel heel verleidelijk om als slager je eigen biefstuk lekker te vinden**

Met geld verdienen is natuurlijk niks mis. Wij proberen ook geld te verdienen met het uitgeven van dit blad, al was het alleen maar om de rekening van de drukker te betalen. Fout gaat het wanneer je de verwachtingen enerzijds extreem hoog stelt en je het anderzijds niet nodig vindt om je gegevens met de goegemeente te delen. En vooral dat laatste is een lastige. Stel, ik vraag mijn hond om iedere week minimaal één keer tegen alle kastanjes van mijn gemeente te urineren en de ziekte blijkt na een jaar minder erg te zijn. Heb ik dan wetenschappelijk bewijs? Nee, natuurlijk niet, al was het maar omdat de ziekte ook zonder ingrijpen het ene moment ernstiger oogt dan het andere. Het probleem hierbij is dat goed wetenschappelijk onderzoek heel veel geld kost, en wanneer je als uitvindende partij je eigen positieve effect moet gaan onderzoeken, is het wel heel verleidelijk om als slager je eigen biefstuk lekker te vinden.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)  
Hoofdredacteur



Be social

Scan of ga naar:

[www.Boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-5963](http://www.Boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-5963)